

[Aage Frandsen.]

tik i sin helhed, så er den til gavn og til gunst for dem, der besidder enten jord, ejendom eller kapital — og det er for en stor del også folk, som lever på et lavere indkomstniveau — men det er i særlig grad til gavn for dem, der lever på et højere indkomstniveau.

Ud over det vil jeg sige, at det ikke alene er spørgsmålet om at gribe ind over for organisationerne, vi er imod, det er netop spørgsmålet om, at det har fordelingspolitiske konsekvenser, for vel kan det godt være, at priserne måske kunne holdes lidt i ave, og at det var til gavn for den almindelige lønmodtager, men det, som under alle omstændigheder bliver tilbage i regnestykket, er, at det godt kan være, at arbejdsgiveren ikke får mere indkomst ud af det, men han får i hvert tilfælde forøget sin formue i forhold til lønmodtagerne. Det må under alle omstændigheder blive en del af slutregnestykket.

Vi ved ikke præcis, hvad der sker med hensyn til indkomstsiden, men på formuesiden bliver slutregnestykket, at det bliver endnu mere skævt.

Freddy Madsen (DKP):

Økonomiministeren fremførte her en, forstod jeg godt, argumentation for, at det, det i virkeligheden drejer sig om, er noget, som alle går og betaler til alle, og derfor skal det afskaffes. Så anførte han som eksempel, at det jo er skatteyderne, der betaler dyrtidstillægget til de offentligt ansatte, og det er en sandhed, der i hvert fald ikke kan bestrides. Men det er i hvert fald også en sandhed, der ikke kan bestrides, at lønmodtagerne på det private arbejdsmarked får deres dyrtidstillæg udbetalt hos arbejdsgiverne, og at det reelt er det, regeringen vil afskaffe i den forbindelse. Det er også lige så sandt.

Men der er meget, skatteyderne og lønmodtagerne i dette land betaler for meget. Jeg synes, det var et bedre eksempel, hvis hr. Nyboe Andersen ville have gjort opmærksom på, at alle de, der betaler skat i dette land, også betaler skatten for de millionærer, der har nul i trækprocent. Det drejer sig alene om 600 her i København. Det var mere relevant at begynde at tage fat på det og diskutere den side af sagen, når vi skal diskutere, hvem der betaler til hvem.

Må jeg så sige til hr. Melchior, at det er dokumenteret alene ved kritisk at gennemgå regeringens forslag, sådan som det her foreligger, at det netop er de lavtlønnede, der vil komme til at betale, hvis regeringens forslag bliver gennemført, fordi det netop er dem med de laveste trækprocenter, der her vil få den mindste fordel af dette skattefrie tilskud. Det er dokumenteret. Det er alt for lidt, og det er alt for dårligt, men den eneste mulighed for de lavtlønnede for at få deres lønninger forbedret igennem reguleringer er faktisk igennem dyrtidstillæg. Alene ved at begynde at røre ved dette dyrtidstillæg, ved at give grønt lys for, at man under en eller anden form kan begynde at forringe dyrtidsordningen i stedet for at gøre den bedre, er man også med til åbne op for, at netop de lavtlønnede i dette land nok engang bliver dem, som bliver sorteper i hele spillet.

Så vil jeg bare til slut med megen beklagelse konstatere, at vi ikke fra socialdemokratiet kunne få den klare tilkendegivelse af, at man under ingen omstændigheder ville være med til at gribe ind imod lønmodtagernes dyrtidstillæg. Det beklager vi meget, og jeg tror også, det beklages på landets arbejdspladser.

Poul Westergaard (DR):

Jeg kunne ikke af økonomiministerens kommentar overhovedet drage nogen slutning om, hvorvidt regeringen måtte være interesseret i et samarbejde med os i den retning, som jeg antydede i mit indlæg.

Så vil jeg gerne prøve, om jeg kan få det at vide på en anden måde. Jeg vil nemlig gerne udtrykke min støtte til hr. Schlüters ønske om på en eller anden måde at søge arbejdsmarkedets parter inddraget i en eller anden form for helhedsløsning. Men jeg vil gerne gøre det med den tilføjelse, at jeg synes, at vi så for en gangs skyld måske skulle inddrage også repræsentanter for Danmarks grundejerforeninger og de store jordbesiddere og spørge, hvad de har at bidrage med til en helhedsløsning. Hvis vi på denne måde kunne få både arbejderne, kapital-ejerne og jordejerne samlet om ét bord sammen med repræsentanter for det ansvarlige folketing, så kunne der måske være udsigt til, at vi kunne få en afbalanceret helhedsløsning.